Uzasadnienie

Z wnioskiem o nazwanie ulicy imieniem Jadwigi Haliny Gall wystąpił mieszkaniec Krakowa. Propozycja ta uzyskała pozytywne opinie: Rady Dzielnicy XVIII Nowa Huta wyrażoną w uchwale nr XXXII/418/2026 z dnia 20 kwietnia 2026 r., Zespołu ds. Nazewnictwa Komisji Kultury i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa podczas posiedzenia w dniu 9 czerwca 2026 r. oraz Instytutu Pamięci Narodowej wyrażoną w piśmie nr BUWKr-913-22(10)/26 z dnia 15 października 2026 r. Nazwanie ulicy zapewni godne upamiętnienie postaci Jadwigi Haliny Gall aktorki, reżyserki i dyrektorki Teatru Dramatycznego Nurt – pierwszego nowohuckiego teatru.

Uchwała nie spowoduje wzrostu wydatków na funkcjonowanie Urzędu Miasta Krakowa. Realizacja uchwały nie wymaga zwiększenia zatrudnienia, a także nie będzie powodować w przyszłości dodatkowych kosztów niż ponoszone przed jej wprowadzeniem. Uchwała nie podlega wyłączeniu jawności.

Jadwiga Halina Gall (ur. 14 września 1890 r. w Warszawie, zm. 9 maja 1974 r. w Krakowie) – polska aktorka, reżyserka teatralna, pedagożka, żona reżysera i scenografa Iwo Galla. Od 1912 r. uczyła się w Klasie Dramatycznej przy Warszawskim Towarzystwie Muzycznym, a po jej ukończeniu w 1914 r. została zaangażowana do Teatru Polskiego w Warszawie, gdzie od czerwca występowała w epizodach. W sezonie z lat 1914/15 początkowo nadal pozostawała w zespole Teatru Polskiego, następnie wyjechała do Rosji. W lutym i marcu 1915 r. występowała w zespole Aleksandra Zelwerowicza w Petersburgu. Jesienią 1915 r. przeniosła się do Moskwy, gdzie występowała w zespole pod kierownictwem Bronisława Skąpskiego, a w pierwszej połowie 1916 r. w Teatrze Polskim Arnolda Szyfmana. Pracowała tam wraz z Mieczysławem Limanowskim nad „Dziadami". Od 1916 r. do końca wojny przebywała w Kijowie. Do roku 1918 występowała w Teatrze Polskim pod dyrekcją Franciszka Rychłowskiego, a od 21 kwietnia do 30 czerwca 1918 r. w Nowym Teatrze Polskim, gdzie współpracowała z Juliuszem Osterwą. W latach 1919–1923 była aktorką Teatru im. Słowackiego w Krakowie. W latach 1923–1929, wchodziła w skład zespołu Reduty, najpierw w Warszawie, potem w Wilnie. Od 1923 r. rozpoczęła pracę pedagogiczną w Instytucie Reduty. Od 1929 r. zaczęła reżyserować, nadal będąc aktorką. Z Redutą współpracowała nawet wtedy, gdy zatrudniona była głównie w teatrach kierowanych przez męża: Teatr Miejski Kameralny w Częstochowie (w latach 1932–1935) oraz Teatr im. Wojciecha Bogusławskiego w Kaliszu (w latach 1936–1938). Okres okupacji spędziła w Warszawie. W 1941 r., po zamachu na aktora-kolaboranta Igo Syma, razem z grupą kilkunastu innych osób związanych z teatrem, została aresztowana i więziona jako zakładniczka na Pawiaku. Po zwolnieniu pracowała m.in. jako kelnerka i magazynierka w restauracji oraz pomocnica w szpitalu. W latach 1941–1944 prowadziła wraz z mężem tajne Studio Dramatyczno-Teatralne. Po upadku powstania Gallowie opuścili Warszawę i ponownie przybyli do Krakowa. W sezonie z lat 1945/46 Halina Gall występowała w Starym Teatrze. W latach 1946–1949 była aktorką i reżyserką prowadzonego przez męża Teatru Wybrzeże w Gdyni, w latach 1949–1952 była aktorką Teatru im. Jaracza w Łodzi, później krótko w tamtejszym Teatrze Powszechnym. Od 1953 r. związała się z Krakowem, gdzie w latach 1953–1955 była aktorką i reżyserem w Teatrze Młodego Widza. Jednocześnie w sezonie z lat 1954/55 współpracowała z Teatrem Nurt w Nowej Hucie, w którym sprawowała opiekę reżyserską, prowadziła też studio aktorskie. Następnie w latach 1955-64 była aktorką Starego Teatru oraz w latach 1953-1968 profesorem PWST. W 1964 r. przeszła na emeryturę. Zarówno przed wojną, jak i po wojnie występowała w Teatrze Polskiego Radia. Była członkiem zasłużonym ZASP. Specjalizowała się w nauce dykcji

i recytacji. W latach 1923–1939 wykładała w Instytucie Reduty w Warszawie, a potem w Wilnie. Od 1945 r. uczyła w Studiu Dramatycznym Galla w Krakowie, a w latach 1946–1949 w Studiu Galla w Gdyni. W latach 1949–1953 wykładała w PWSA w Łodzi, a w latach 1953–1968 w PWSA w Krakowie. Zmarła 9 maja 1974 r. w Krakowie. Została pochowana w alei zasłużonych na cmentarzu Rakowickim.

Ul. Jadwigi Haliny Gall. Dzielnica XVIII Nowa Huta, części działek nr: 41, 43/2, 118, 173, obręb 45 Nowa Huta. Własność Gmina Kraków.

